

Medi ambient

El control del caragol poma no influeix en la quantitat d'aus al Delta

Un estudi de l'Estació Biològica de Doñana deslliga l'asseccament dels camps de la disminució de poblacions d'ocells

M. M./EFE
DELTEBRE

Un equip de l'Estació Biològica de Doñana (EBD-CSIC) i l'Institut Pirinenc d'Ecologia (IPE-CSIC) ha comprovat que interrompre les inundacions hivernals dels arrossars al delta de l'Ebre per a controlar la plaga del caragol poma no és la causa principal dels declivis d'abundància dels ocells aquàtics en aquest espai natural.

L'estudi, publicat a la revista *Frontiers in Ecology and Evolution*, ha analitzat les tendències en l'abundància de 27 espècies d'ocells aquàtics al delta de l'Ebre al llarg de 35 anys, en comparació amb l'Albufera de València, on no hi ha afectació de la plaga de caragol poma.

Segons recorda el Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC), va ser l'any 2009, després d'una fuga d'una empresa d'importació de fauna per a aquaris, quan el caragol poma va envair el Delta de l'Ebre; la seva voracitat juntament amb el ràpid creixement de la seva població va perjudicar les produccions d'arròs, principal activitat econòmica de la zona.

Per a controlar els danys als cultius, entre moltes altres mesu-

Gavines en un camp d'arròs inundat al delta de l'Ebre. FOTO: JOAN REVILLAS

res, els agricultors es van veure obligats a deixar d'inundar els seus arrossars a l'hivern, una mesura agroambiental que s'aplicava des de fa més de 20 anys a instàncies de la Unió Europea per a afavorir la flora i la fauna dels aiguamolls, inclosos els ocells aquàtics hivernants. Personal del Parc Natural del Delta de l'Ebre

va alertar sobre el descens d'ocells i la seva possible relació amb aquest control del caragol poma. Per a determinar si això era així, després de més de 10 anys des de les primeres limitacions de les inundacions, aquest equip ha analitzat el seu impacte. S'han estudiat espècies amb requeriments ecològics diferents,

com són aus que s'alimenten en aigües profundes o entollades, o en hàbitats d'aigua dolça o salada.

L'Albufera

Per a controlar possibles efectes locals, també es van estudiar les tendències dels mateixos ocells a l'Albufera, espai també lligat al cultiu de l'arròs i amb un marc

d'ajudes agroambientals similar, on l'aplicació d'aquesta mesura no s'ha interromput.

«No hem trobat evidències que els declivis d'abundància observats siguin només o majoritàriament deguts a la interrupció de les inundacions dels arrossars per a combatre la invasió del caragol poma», ha explicat Rubén Bernardo Madrid, investigador de l'Estació Biològica de Doñana-CSIC, que ha liderat l'estudi.

Aquestes conclusions es veurien parcialment explicades per resultats complementaris de l'estudi, que mostren que les inundacions de camps d'anys anteriors «tampoc van impactar positiva i sistemàticament en l'abundància d'aquests ocells en el delta de l'Ebre i l'Albufera».

L'estudi també emfatitza que els arrossars tenen una gran importància més enllà del nombre d'ocells que atreuen, així com per a moltes altres espècies que no han estat estudiades en aquest treball.

Per això, l'estudi recalca que els resultats no es poden usar de forma aïllada per a prendre mesures de gestió; el que sí que posa sobre la taula és la necessitat d'estudiar detalladament l'efecte de les mesures agroambientals i el compliment d'objectius en la conservació d'aquests aiguamolls.